

Tupakkapoliisi King vietti viihtyisässä rivitaloasunnossaan leppoisaa helmikuun loppupuolen koti-iltaa. Divaanilla lojuilihe upea vaaleaverikkö puolipukeissaan, keittiössä askarteli pieni sievä punatukka nakkien ja perunasalaatin parissa ja korpinmustatukkainen Isabella leikkeli tupakkapoliisin varpaankynsiä pienillä kynsisaksilla.

King itse löhöi mielituolessaan ja kuunteli stereoi-ta. Hän oli juuri avaamassa illan kuudetta pastillirasi-aa, kun puhelin pärähti il-jettävästi.

— King, h-vetti! Nyt on p-ru merrassa! Verotoimis-tosta on löytynyt tupakan-tumppi, s-tana! Heti sinne, j-lauta!

Tuosta äänestä ei voinut erehtyä. Se oli komisario Size, Kingin lähin esimies. Sizellä oli sellainen merkil-linen puhevika, että hän äänsi kiro sanat katkonaisi-na.

King huokaisi syvään ja manaili hiljaa. Näin kävi aina, kun elämä oli juuri

Tähteet kertovat

makeimmillaan. Mutta ei voinut mitään. Rikos ei kat-so aikaa eikä hetkeä, vaan pimeyden voimat möyri-vät taukoamatta ellei joku pidä niitä silmällä.

Hän tempaisi lämpöpu-vun päälle, sieppasi pas-tillirasian taskuunsa, pusi haareminsa hyvästiksi ja syöksähti Betajulia-urheilu-autollaan piemään tuis-kuun.

Rikospaikka oli karmea näky. Jopa Kingin paljon kokeneessa ja parkkiintu-neessa poliisinmielessä tun-tui pieni väpsähdys. Verotoimiston juuri lakaistussa ja puunatussa porraskäytä-vässä retkotti irvokkaassa asennossa loppuunpalanut tupakannatsa. Ruskeaksi värjäytyneessä filterissä häämötti vielä haalea huulipunatahra.

Tupakkapoliisi Kingin il-me kiristyi. Hänen silmän-sä leiskuivat vihaa ja hän kirahti yhteenpurtujen hamppaittensa välistä:

— Minä nappaan sen roiston, vaikka se olisi vii-meinen tekoni.

Natsan ympärillä hääri-vät sormenjälkimiehet, va-lokuvaajat ja myrkkyasian-tuntijat. Lääkäri oli määri-tellyt tumppausajankoh-daksi iltapäivän, melkein heti verotoimiston sulkemi-sen jälkeen.

Kingin huomio kiintyi toi-miston ulkopuolella kuljek-sivaan levottoman näköi-seen, kynsiään pureksi-vaan, karjakon asuun pu-keutuneeseen naiseen.

— Siinä on syyllinen! karjaisi King. Tupakkalain nimessä, olette pidätetty!

Nainen antautui ilman vastarintaa ja tunnusti täy-sin murtuneena tekosensa. Hänellä ei ollut enää mi-tään mahdollisuutta puolus-tautua, kun King lateli fak-tat pöytään. Ainoa, mitä hän vielä jaksoi, oli uupu-nut kysymys:

— Mistä te arvasitte?

— Tähteet kertovat, täh-teet kertovast, myhäili King tyytyväisenä.

Ja nyt hyvät lukijat, en-nenkuin luette eteenpäin, pysähtykääpä miettimään, mistä tupakkapoliisi King arvasi.

Selitys on yksinkertainen. King päätteli terävästi, että koska elettiin helmikuun loppupuolta, verotoimistos-sa asioi maatalousyrittäjiä, siis esimerkiksi karjakoita. Huulipuna todisti rikollisen naiseksi ja kynsien pures-kele ja levottomuus karja-kon tupakoijaksi. Kun li-säksi tiedetään, että rikolli-nen aina palaa rikospaikal-le, rengas oli umpautunut! King pääsi jatkamaan kes-keytynyttä iltaansa.